

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดระเบียบบริหารราชการของไทยได้ยึดถือแนวทางตามหลักการบริหาร 3 ประการได้แก่ หลักการรวมอำนาจ หมายถึง การรวมอำนาจไว้ที่หน่วยการปกครอง ส่วนกลาง คือ กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ หลักการแบ่งอำนาจ หมายถึง การแบ่งมอบอำนาจวินิจฉัยสั่งการบางเรื่องให้เขตการปกครอง เช่น จังหวัด อำเภอ โดยมีเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากส่วนกลางเป็นผู้ปฏิบัติภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาจากส่วนกลาง และหลักการสุดท้าย คือ หลักการกระจายอำนาจ หมายถึง การที่ส่วนกลางมอบหมายอำนาจหน้าที่บางส่วนให้แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น ที่มีผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งไปทำหน้าที่แทนประชาชนในท้องถิ่น

สำหรับประเทศไทย นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อ พ.ศ. 2475 รัฐบาลได้นำหลักการ จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินทั้งสามหลักการนี้มาผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่ประชาชนและประเทศชาติมากที่สุด กล่าวคือ ได้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดิน ออกเป็น ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วน ท้องถิ่นแต่ละส่วนมีความจำเป็นและมีบทบาทในการดำเนินงานตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่ มีอยู่ และได้มีการปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดินให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่ เปลี่ยนแปลง โดยยึดหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินทั้งสามหลักมาโดยตลอด (สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ. 2540 : 98)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดิน คือ พระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 โดยได้แบ่งโครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการ แผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ (อารยา เศษนิยม. 2546 : 11)

1. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลางประกอบด้วยรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายในการจัดทำบริการสาธารณะด้านต่างๆ หน่วยงานที่ รับผิดชอบในการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ คือ กระทรวง ทบวง กรม

2. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค คือ ราชการส่วนกลาง (กระทรวง ทบวง กรม) ที่แบ่งแยกออกไปดำเนินการในพื้นที่ต่าง ๆ ตามการแบ่งเขตการปกครองของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน ส่วนกลางจึงแต่งตั้งข้าราชการ ไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ ส่วนภูมิภาคนั้นจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติคือ จังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน แต่ละจังหวัดจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครองข้าราชการในจังหวัด แต่ละอำเภอจะมีนายอำเภอทำหน้าที่เช่นเดียวกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอคือ ผู้ที่ส่วนกลางแบ่งอำนาจหรือหน้าที่และคํานึงกิจการต่างๆ แทนส่วนกลาง และสำหรับตำบล หมู่บ้านให้ขึ้นตรงต่อนายอำเภอตามการจัดระเบียบการบริหารงานตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457

3. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น คือ การจัดระเบียบบริหารราชการให้ราษฎรมีอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารของตนเองและตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นด้วยตนเอง ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งจะเนิงานตามนโยบายที่แถลงไว้ขณะรณรงค์หาเสียง การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจึงถือหลักการกระจายอำนาจ ให้กับประชาชนโดยตรง

การปกครองท้องถิ่นของไทยจากเริ่มต้นมาจนถึงปัจจุบันภายใต้การประกาศบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 นั้น ถือได้ว่าการปกครองท้องถิ่นมีส่วนสำคัญยิ่งทั้งในแง่ของการพัฒนาชุมชนและการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพราะสังคมที่กว้างใหญ่มีอาณาเขตใหญ่โดยอ้อมยากที่จะให้รัฐบาลกลางดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นได้ช่วยเหลือตนเอง เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางเพราะผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่น ย่อมเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นดีกว่าคนต่างถิ่น รัฐบาลกลางเพียงแต่เป็นหน่วยเสริมงบประมาณบางส่วนและส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นเพื่อกระจายอำนาจจากรัฐบาลหรือส่วนกลางให้ประชาชนในตำบลเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของตนเอง และจากอดีตที่ผ่านมาได้มีการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงหลายครั้งเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการดำเนินงาน ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลได้พัฒนาปรับเปลี่ยนจากสภาตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ

บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมีการดำเนินงานตามแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายและแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นที่จะเป็นไปในทิศทางใด โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ และระดับจังหวัด

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่ที่มีการจัดตั้งขึ้น เมื่อปีพ.ศ. 2538 เป็นต้นมา การดำเนินงานส่วนใหญ่จะเป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชนบท โดยการพยายามยกระดับรายได้ความเป็นอยู่และความเจริญของชุมชนให้สูงขึ้น เป็นการฝึกฝนการพัฒนาท้องถิ่น โดยคนในท้องถิ่นและมีรัฐบาลกลางควบคุมผ่านเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค ที่ผ่านมากวามไม่พร้อมในกระบวนการปกครองตนเองขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ประสบกับอุปสรรคและข้อจำกัดหลายประการ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น เช่น การศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนางตะเคียน อำเภอมืองจังหวัดสมุทรสงคราม ของว่าที่ร้อยตรีประสงค์ พิมพ์พิทักษ์ (2548 : บทคัดย่อ) พบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนางตะเคียน อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยรวมและหลายด้านอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น และจากการศึกษาปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ของ อารยา เดชภิมล (2546 : บทคัดย่อ) พบว่าคณะกรรมการบริหาร สมาชิกสภาและพนักงานส่วนตำบล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน และในด้านการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดย ลิขิต ชีระเวคิน (2548 : 331) พบว่า ปัญหาของการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ท้องถิ่นไม่มีอิสระมากพอที่จะปกครองตนเอง รัฐบาลกลาง โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยยังพยายามควบคุมการบริหารส่วนภูมิภาค ทำให้การพัฒนาการปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินไปอย่างเชื่องช้า, รายได้ของท้องถิ่นมีไม่เพียงพอกับรายจ่าย จำเป็นต้องอาศัยเงินงบประมาณจากส่วนกลางทำให้ขาดความอิสระและความคล่องตัว, ผู้นำส่วนท้องถิ่นยังมีทัศนคติแบบจารีตนิยม กล่าวคือ ยังมีความกลัวข้าราชการฝ่ายบ้านเมืองไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสมาชิกสภาตำบลที่ห่างไกลความเจริญ นอกจากนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาด

บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางเทคนิคในการบริหาร การทำงานประมาณ การวางแผน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลายเป็นที่แสวงหาประโยชน์ของคนบางกลุ่มจนมี คำกล่าวที่ว่า “สภาผู้รับเหมา” เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ได้รับการ จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 สภาทั่วไป อยู่ห่างจากอำเภอสังขมประมาณ 18 กิโลเมตร ติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 211 ซึ่งเป็น ทางหลวงที่ตัดต่อระหว่าง จังหวัดหนองคาย กับ อำเภอปากชม จังหวัดเลย และอยู่ห่างจาก จังหวัดหนองคายประมาณ 112 กิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน มีเนื้อที่ โดยประมาณ 72 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 45,000 ไร่ มีประชากรทั้งสิ้นประมาณ 3,231 คน แยกเป็นชาย 1,653 คน หญิง 1,578 คน มีจำนวนครัวเรือน 766 ครัวเรือน (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง. 2551 : 20)

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง ที่ผ่านมามีได้ดำเนินการ ตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ก็ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมี ประสิทธิภาพทุกด้าน จากการออกประชาคมทั้ง 7 หมู่บ้านภายในตำบลบ้านม่วง พบว่า ประชาชนยังมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วงดำเนินการด้านต่างๆ อีก หลายเรื่อง โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้ ความต้องการถนนและท่อระบายน้ำ, ความต้องการไฟฟ้าสาธารณะ, ความต้องการถังรองรับขยะและการเก็บขยะเพิ่มขึ้น, ความต้องการการส่งเสริมอาชีพ, ความต้องการการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น, ความ ต้องการการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและบริการอย่างทั่วถึง, ความต้องการการจัดโครงการ องค์การบริหารส่วนตำบลพบประชาชน (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง. 2551 : 69)

ผู้วิจัยปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ปลัดขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย เพื่อจะได้ทราบระดับการดำเนินงานและเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการ วางแผน เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของ ประชาชนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ที่มีหมู่บ้านที่อยู่อาศัย และอาชีพแตกต่างกัน ต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. การดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชน ที่มีหมู่บ้านที่อยู่อาศัย และอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย จำนวน 2,165 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง จังหวัดหนองคาย. 2551 : 50)
2. กลุ่มตัวอย่าง กำหนดจากประชากรโดยหากกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 727) จำนวน 338 คน
3. พื้นที่ ได้แก่ ตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย
4. ระยะเวลาในการวิจัย ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน – 25 กรกฎาคม 2552
5. เนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 5.1 ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
- 5.2 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ
- 5.3 ด้านพัฒนาสังคม
- 5.4 ด้านการการเมืองและการบริหาร

6. ตัวแปร ประกอบด้วย

- 6.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วย

6.1.1 หมู่บ้านที่อยู่อาศัย

6.1.2 อาชีพ

6.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย 4 ด้าน ประกอบด้วย

6.2.1 ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

6.2.2 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

6.2.3 ด้านพัฒนาสังคม

6.2.4 ด้านการการเมืองและการบริหาร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประชาชน หมายถึง บุคคลผู้มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย

2. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจแสดงออกด้วยการพูดหรือการเขียน การแสดงความคิดเห็นจะอยู่บนพื้นฐานความรู้เดิม ซึ่งอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย

4. แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย มีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี

5. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติภารกิจตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ซึ่งวัดจากการแสดงความคิดเห็นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

5.1 ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง การที่การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วงปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ มีการรณรงค์เกี่ยวกับการเก็บขยะมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดกิจกรรมให้ประชาชนรักสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง มีการจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง มีการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำไปทิ้งลงถังขยะ มีการจัดการระบบระบายน้ำเสียมีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยส่งลงหนองน้ำเป็นประจำ มีการควบคุมและตรวจสอบสถานประกอบการที่ปล่อยน้ำเสียอย่างสม่ำเสมอ

5.2 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วงปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ มีการส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ ภายในหมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ มีการมอบหมายเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้การบริการช่วยเหลือแนะนำกลุ่มอาชีพต่างๆ ด้านการขาย มีการจัดฝึกอบรมการประกอบอาชีพแก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ มีการส่งเสริมให้มีตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้าที่ผลิตโดยกลุ่มแม่บ้าน มีการส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มกองทุนต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน มีการส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ภายในหมู่บ้าน

5.3 ด้านการพัฒนาสังคม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วงปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ มีการเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นให้แก่เยาวชน มีการพัฒนาหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่น มีการส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมด้านกีฬาอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดสวนสาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแผนงบประมาณประจำปี มีโครงการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนเป็นประจำ ส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน จัดบริการและให้ความรู้ด้านสาธารณสุขแก่ชุมชน การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและจริยธรรม

5.4 ด้านการพัฒนาเมืองและการบริหารท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง ปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมของท้องถิ่นเป็นประจำ มีการฝึกอบรมการเป็นผู้นำให้กับแกนนำชุมชน มีการออกประชาคมอย่างสม่ำเสมอ มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น มีการได้เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมเป็นกรรมการตรวจการจ้างเหมางานอย่างสม่ำเสมอ มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมเป็นกรรมการตรวจการจ้างอย่างสม่ำเสมอ มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนใช้อุปกรณ์และเครื่องมือในการปฏิบัติงานได้ มีการนำเอาความคิดเห็นของประชาชนเป็นแนวทางในการปรับปรุงองค์การบริหารส่วนตำบล มีการจัดฝึกอบรมให้ประชาชนมีความรู้ด้านป้องกันอัคคีภัย มีการจัดกิจกรรมเยี่ยมประชาชนอย่างสม่ำเสมอ มีโครงการณรงค์และป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนเป็นประจำ มีกิจกรรมส่งเสริมการลดการใช้พลังงานที่ฟุ่มเฟือย มีการแก้ไขปัญหาชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัย จะนำเสนอเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป